

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

Nr. 48
15. juni
2010

Væksthuset nr. 48.

Indholdsfortegnelse:

- 2... Indholdsfortegnelse
- 3... Uffes klumme
- 4... Morgensang
- 6... Skolekredsens bestyrelse
- 7... Vennekræsen
- 8... Baunehøj on tour
- 10.. Arbejdsdag på Baunehøj
- 12.. Linjefag
- 14.. Skolens ansigter
- 15.. Forældredag nye elever
- 16.. Sommerstævne og jubilæumstræf
- 18.. Tema Baunehøj 2012.
- 20.. Tema Baunehøj 2012. Elevindlæg
- 21.. Opslagstavlen

Kontakt os:

Redaktion:
Nina Bjørner
riis_bjoerner@mail.dk
Næste nummer af Væksthuset udkommer
den 15. oktober 2010.

Stof til dette nummer evt. vedlagt billeder i jpg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 15. september 2010 på e-mail-adressen skolekredsen@baunehoej.dk

Fra redaktionen

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet!! Men max 2100 tegn!

Bjørn Friis Thomsen varetager kontakten til skolen på redaktionens vegne.

Væksthuset udsendes til Skolekredsens medlemmer og til Vennekræsens bestyrelse.

Redaktionen

Baunehøj Efterskole

Runegårds Allé 30
3630 Jægerspris
Tlf: 47 53 00 23
bc@baunehoej.dk
www.baunehoej.dk

Næstformand:
Anne Greve Pedersen
Guldagervej 43
2720 Vanløse
Tlf: 38 71 46 83
anne@greve-brandt.dk

Skolebestyrelsen:

Formand: Poul Asserhøj
Stenløkken 65, 3460 Birkerød
Tlf: 45 81 05 02
asserhoj@mail.dk

Vennekræsen

Formand: Mads Thougaard
Sophienborg Park 28
3400 Hillerød
Tlf: 30 23 42 07
mads_oebro3400@hotmail.com

Skolekredsen:

Formand:
Lars Bergstrand-Poulsen
Kløvereng 15
2950 Vedbæk
Tlf: 45 66 10 43
bergstrand@os.dk

Guardian Angels

Da jeg var ung, var min far i flere år meget syg. Han led af en forfærdelig sygdom, som lammede alt i ham undtagen hjertet, hørelsen og forstanden. Han kunne ikke bevæge sig eller kommunikere med omverdenen og en maskine måtte trække vejret for ham. På et tidspunkt kunne man ikke gøre mere for ham på hospitalet, men da havde man også gjort alt, hvad der var lægeligt muligt. Min far blev holdt kunstigt i live i et stort venteværelse til døden. Han kunne om nætterne høre, hvordan nogen tog hans personlige ejendele. Men hver dag var der en engel, der stod vagt ved hans seng og viste ham barmhjertighed. Hun var sygeplejerske og flygtning fra Ungarn. Hun var min fars Guardian Angel, når mor ikke var der. Min far kom på mirakuløs vis tilbage til livet og lærte os at se tilværelsen i et helt nyt lys: frygt ikke – vær glad!

For nogle år siden skete der en tragisk dødsulykke på Roskilde-Festivalen. Gitte og jeg var i sommerhus, da vi i midnatsradioavisen hørte om ulykken. Begge vore børn var med. Jeg kan stadig huske, hvordan jeg hele natten gik hvileløst rundt ude på vores græsplæne. Gitte sad som forstenet. Vi frygtede det værste. Vi hørte ikke noget fra vore børn hele natten og morgenen. Jeg kan huske, at jeg bebrejdede mig selv, at vore børn ikke have fået en mobiltelefon - ikke for deres skyld, mest for min egen. Først ved middagstid ringede Esben. Jeg skældte ud. Han fortalte, at da ulykken blevet kendt, var de løbet rundt til alle efterskolelejre for at sikre at alle, de kendte, var i live. Derefter havde de støttet andre og hinanden, så godt de kunne. Guardian Angels. Op ad formiddagen var der stadig hundredvis af mennesker i kø ved telefonerne. "De har måske mere brug for at ringe end os, der er i live og har det godt", som han sagde. Den egentlige grund til at vore børn fik lov til at deltage i Roskilde-Festivalen var Leif Skovs ord om, at hvis bare alle passer på ét andet menneske, så vil der ikke ske noget.

Alle disse tanker er sat i gang af Sarahs morgensang. Hun er en fantastisk fortæller:

Der var engang – eller også var der ikke to piger (Søs og Mira), som altid havde gået på den samme skole, men en dag besluttede

Mira, at hun gerne ville prøve noget nyt. Hun ville gerne gå på en ny skole, og hun fik lov. Men skolen var ikke, som Mira havde forestillet sig. Hun blev usikker, indadvendt og uden venner. Hun sad altid bagerst i klassen, fordi hun ikke kunne lide, at de andre så på hende. Hun følte sig dum og utilpas, så hun sagde aldrig noget i timerne.

Så fik Mira den ide at skrive til sin onkel i Amerika: "Kære onkel, jeg vil gerne skifte skole igen, jeg gider ikke være her mere, jeg har ingen venner, og jeg er bange og usikker." Onklen svarede: "Mira bliv hellere hvor du er. Jeg sender dig et pulver. Det er et tryllepulver. Dette pulver skal du hælde i en flaske og komme en smule vand på. Om natten tænker du på pulveret og siger en trylleformular, som du kun kender. Denne formular må du ikke sige til nogen."

Mira gør, som onklen har rådet hende. Næste morgen står der en 2½ meter høj indianer ved hendes seng. Da indianeren står ved siden af hende, mens hun spiser morgenmad, og Søs og moderen ikke siger noget, ved hun, at indianeren er hendes egen! Og indianeren er med overalt, klapper hende på skulderen og siger: "Der er ikke noget at være bange for!"

Mira bliver glad for at gå i skole igen, hun får mere selvtillid, men på et tidspunkt aftager pulverets virkning, og den usynlige indianer bliver mere og mere usynlig for Mira. Hun skriver til onklen, som svarer: "Kære Mira. På et tidspunkt bliver din indianer helt usynlig. Så er han kun i dine tanker. Så er han hos dig. Og du skal se, du vil også kunne se ham, når du ikke kan se ham, for han vil afspejle sig i folk omkring dig!"

Uffe Raahede

Morgensang

2200

Som lille fløj jeg rundt på alle Nørrebros lejepladser. Jeg husker tydeligt en med sådan et sindssygt langt rør, man kunne rutsje i. Så var der søerne. Der var is på, og så gik vi ud til en ø. Vi kom også meget hos Hassan, vores grønthandler ovre i Blågaarden. Han gav mig altid en slikkepind. En dag jeg var derovre, stod de og talte arabisk som altid, men denne dag var der en dansker, som åbenbart forstod sproget og sagde "Hov hov. I kaldte os vandtro" Hassan smilede "Ja ja, de vandtro er også velkommen her" Hassan er cool. Jeg elsker mit stam pizzeria La Casa. Der er sådan nogen små vinduer langs indervæggene med spejle i. Det er vildt hyggeligt, og så dufter der af pizza.

Som lidt ældre begyndte jeg at shoppe i de arabiske butikker. Der er glimmer, guld, perler, tørklæder og kjoler over det hele. Min levende by. Der er meget fashionabelt med lækre secondhand og street butikker. Råb på fremmede sprog, man ikke længere lægger mærke til. Indkøb i Netto med den samme piercede kassedame. Der er så mange forskellige mennesker. Så mange skæve eksistenser. Jeg føler, at jeg kan klæde mig helt vildt ud og skinne gaden op, eller jeg kan være søndagsgrå og være komplet anonym. Forsvinde i mylderet af fremmede naboer.

Forleden var jeg hjemme hos en venindes kæreste, der bor på Blågaards plads. Jeg havde lige taget mit overtøj på og var ved at gå.

I det jeg krammede ham farvel, hev han hæften af mig med ordene "Tag hellere den her af, ellers bliver du bare skudt". Han er tit DJ på et sted, der hedder Støberiet, der også ligger på Blågaardsplads. Der plejer vi at danse hele natten til dancehall musik. Der er det næsten blevet for farligt at komme for mig.

Nu er jeg her på Baunehøj Efterskole og fatter ikke, hvad der sker derhjemme. Men jeg synes altid, at når jeg kommer hjem på weekend har der været nye skudepisoder, knivstikkerier og slagsmål. Altid lige omkring mit hjem. Altid lige omkring der, hvor jeg måske har været ude om natten. Jeg hader, at de få skal ødelægge det for de mange. Det er rockere. Det er indvandrerbander. Det er små drenge der kører rundt på cykler og truer folk med kniv for at få 100 kr. De dræber mennesker. Livet. Trygheden. Folk er så bange. Jeg var ude og samle ind til Folkekirkens Nødhjælp for noget tid siden. Folk tør ikke åbne døren, de står og lurer i de små kighuller og lader som om, de ikke er hjemme. Jeg møder så mange fordomme. Nogen gange tror jeg, at folk tror, at der flyver stoffer og krudtslam om ørene på én på Nørrebro. Jeg hader når Kristian Damgaard i et forsøg på at være sjov, med alt respekt for Kristian, i dansk omhandlende by versus land siger "Hvordan går det inde på Nørrebro, hvor du bor Ida? Er der skydebaner der, eller er det bare skudt helt forbi?" Da jeg i niende klasse skulle i landbrugspraktik i Jylland, havde jeg bestemt mig at smide alle mine fordomme væk og møde jyderne med åbent sind. Jeg skulle bo alene hos en fremmed familie i en uge, og det første jeg blev mødt med, som respons på at jeg boede på Nørrebro, var "Her der skyder vi ikke hinanden. Her skyder vi kun dyrene".

Jeg elsker min by, hvert et sted, som jeg forbinder med syrede oplevelser og venner. Jeg har altid forsvaret det til sidste dråbe men det er ligesom om, jeg ikke længere tror på mine egne argumenter. Jeg ser ingen ende på det. De skyder en del af mig hver gang. En del af min identitet. Det sted som jeg elsker aller mest at være, må jeg se ødelægges. Nemlig gaden.

De fleste pæredanskere i byen og i mit område synes det er lækkert med alt den multietnicitet og handler meget i de mellemstilige butikker men jeg tror desværre at det er virkelig få, der blander sig og får tætte venner på tværs af etniciteten. Desværre er der en opdeling.

Nørrebro rygrad er Nørrebrogade. Højre side af denne er lækre eftertragtede lejligheder, beboet af pæredanskere. Fancy kvarter. Hvis man så lige går få meter over på den anden side af gaden, er det som at komme til et andet land. Grå boligblokke, små lejligheder. Ghetto som er hårdt socialt belastet. Der bor næsten udelukkende indvandrere. Længere ude ved og efter Nørrebro runddel udligner det sig så. De danskere, der bor der, bliver lavere og lavere på den sociale rang. Størstedelen har lave uddannelser, lave indtægter og der er mange kriminelle og misbrugere. Så kommer man ud til det hårde Nordvest. Det skal man ikke lege. Det er meget ærgerligt at der er denne opdeling da det jo mindsker integrationen. Det må være fordi boligblokkene er ejet af kommunen, og det er dem som bli-

ver tilbudt til indvandrere, der kommer uden at have noget og uden at have råd.

Man kan også se opdelingen på folkeskolerne, hvor der i mit område er mange med omkring 80% indvandrere og rigtig mange problemer. Min familie gjorde, da jeg skulle i skole det, som mange gør, men som man ikke skal, for vi skal blande os med hinanden. Jeg blev sendt i skole på Øster Farimagsgades skole på Østerbro. En af Københavns bedste kommuneskoler. Det var en flugt fra alternativet Sjællandsgades Skole, som er helt fucked. Da min søster Anna fem år senere skulle i skole, var mine forældre blevet mere politisk bevidste og tænkte, at nu måtte vi sgu tage os sammen som medborgere og fik arrangeret et møde med Sjællandsgades Skoles inspektør med henblik på, at Anna skulle starte der. Min mor havde knap nok sat sig for at tale med inspektøren, som i øvrigt var helt vild efter at få et dansk barn ind, da alle alarmer gik i gang og hun måtte eskorteres ud af politiet i kampuniform og med pandelygter. "Alle ud, der er bombetrusler" Der var blevet afspærret over det hele og vildt drama. Efter en konflikt havde anden generations indvandrere lavet bombetrusler mod skolen. Min søster kom også på Øster Farimagsgades Skole.

Denne tekst skrev jeg for et par år siden. Den handler om mit elskede Nørrebro.

Ida Uhrenfeldt Nielsen, marts 2010

Skolekredsen

Bestyrelsesmøder.

Efter generalforsamlingen i marts måned har bestyrelsen konstitueret sig således:

Formand: Lars Bergstrand-Poulsen

Kasserer: Mie Finken

Sekretær: Anne Greve Pedersen

Væksthusredaktør: Nina Bjørner

Bestyrelsen har på møder i marts, april og juni bl.a. drøftet skolekredsens roller og opgaver samt plan for Væksthuset.

Endvidere har bestyrelsen planlagt deltagelse i de arrangementer, hvor skolekredsen bidrager med hjælp til skolen.

Skolekredsen afholder Tour de Baunehøj for næste årgangs forældre fredag den 13. august.

Bestyrelsen holder møde. Fra venstre: Nina Bjørner, Mie Finken, Anne Greve Pedersen, Bente Skov, Lars Bergstrand-Poulsen, Margrethe Engraf. Fraværende Britta Thougard

Ny Baunehøjborger

Velkommen til Sofus og tillykke til Signe og Kristian

Vennekredsen

Generalforsamling i Vennekredsen den 9. april

Weekenden den 9 og 10 april holdt Vennekredsen generalforsamling på Baunehøj Efterskole.

Folk ankom den 9 omkring kl. 18, derefter spiste vi lækker Mexicansk mad som den nuværende årgang havde lavet. Derefter var der generalforsamling i Udsigten, hvor vi som altid fulgte vedtægterne. Der blev fremvist budget, året der gik, årsberetning fra de nuværende elever og det vigtigste af det hele var at vi fik valgt 4 nye bestyrelsesmedlemmer fra den nuværende årgang ind i bestyrelsen. Der var kamp til stregen og stemmerne blev talt op. Alt foregik på en demokratisk "Uffe måde".

Linea Lundholm, Kasper Drejøj, Ida Sigsgaard og Sigrud Brandt røg ud af bestyrelsen. De 4 der blev valgt ind er Emma Højlund, Laura

Tjæreborg, Leander Hessner og Rune Højlund. Mathias Rasmussen fra 08/09 valgte at træde ud af bestyrelsen og ind kom Signe Johansen. Jeg håber at arbejdet i bestyrelsen vil blive godt og der vil blive mange gode arrangementer.

Min tid i vennekredsen har været super fed. Der har været fede fester og gode arrangementer, som har forløbet godt, med stor hjælp fra skolen og alle elever fra Baunehøj. Da Generalforsamlingen var slut var der nat-teløb med forskellige poster, herefter kaffe og kage i spisesalen hvor Marie Andersen, Sofia Finken og Nanna Jacobsen fra 07/08 gav et nummer som de selv havde skrevet da de selv gik på skolen. Så var der ellers God Nat. Næste dag var der lækker brunch, hvorefter folk stille og roligt drog hjemad.

En rigtig god weekend med sol og godt humør.

Sigrud Greve Brandt 07/08

Sket på Baunehøj

Elevindlæg: Baunehøj on tour

Vi havde ventet og forberedt i lang tid. Vores kor-timer er jo altid en del af vores ugentlige skema, men vi havde lært nye sange og øvet på repeat. Nærmest siden jeg startede på skolen har jeg glædet mig til denne helt specielle tur, men det virkede så fjernt dengang. Men endelig blev det så mandag d. 29.

marts. Med alle vores mange kufferter og ting og sager, steg vi op i bussen og startede dermed BHE on Tour.

Det allerførste stop var Sandholmlejren. For mig var det specielt dette stop på turen, der gjorde det største indtryk på mig.

Jeg havde med nervøsitet og sommerfugle i maven set frem til netop denne optræden. Ikke kun fordi det var vores allerførste koncert, men mest af alt på grund af de firkantede gule bygninger, og det hegn det omkredede dem, som man hurtigt begyndte at kunne se som vores første koncertsted igennem busruderne. Da vi kom ind mærkede man omgående den stemning der lå imellem husene. Der var noget dødt over det.

Da vi havde fået stillet al udstyr op og var gået i gang med koncert, var der knap nok var mennesker til at fylde en tiende del af alle de stole vi havde sat op. Men som tonerne spredte sig med rygtet om koncerten kom folk dryssende ind igennem døren. Selvom der stadig ikke var fyldt helt op, da vi sluttede af, var det helt fantastisk oplevelse at se, hvordan de fleste af dem endte med stort smil på

læben, selvom de nok ikke forstod halvdelen af, hvad vi sang. At se nogle små børn stå og danse imellem stolerækkerne til ekstranummeret og vide, at selvom deres glæde måske ikke ville vare lang tid, så havde vi givet bare en lille smule. Det gav et stort indtryk mig – at man kunne mærke deres håbløshed ved bare at være blandt i få timer.

Vi besøgte flere andre efterskoler, både Sjælsølund, Osted og Kastanjevejens Efterskole. For at være helt ærlig, gjorde de ikke det store indtryk på mig, selv om det var spændene at se, hvordan deres efterskole fungerede. Nu vil jeg jo ikke snakke dårligt om de andre nævnte efterskoler, men egentlig gjorde det mig bare så meget mere sikker på, at jeg traf det rigtige valg ved at vælge Baunehøj Efterskole.

Onsdags morgen klokken 10.00 ankom vi til Københavns Hovedbanegård, trætte, men glade efter et par hårde dage. Den allersidste dag skulle der synges højere end nogensinde før, og nervøsiteten lå over os. Alle var spændte.

BHE on Tour startede og sluttede med to vidt forskellige oplevelser, men begge var alligevel grænseoverskridende. Det var en fantastisk oplevelse og tiden løb af sted. Vi så mange nye steder, men mest af alt lærte vi hinanden bedre at kende. Vi kom tættere på verden og hinanden, og nød nogle fantastiske dage sammen.

Stine Marholt

Sket på Baunehøj

Hovedbanegården

Sandholmløjren

Osted efterskole

Sket på Baunehøj

Forældreindlæg: Arbejdsdag på Baunehøj lørdag den 24. april

Endnu en skøn dag på Baunehøj, det er som om solen altid skinner der, trods lidt forvirring om, hvem og hvor man skulle få fat i div. haveredskaber mm, og helt hvor man skulle hjælpe til, er det som stedet fylder en med en indre ro og bringer smilet og et godt humør frem i alle.

Dagen startede kl 9, hvor alle mødtes i Udsigten til en kort briefing og morgenkaffe med friskbagt brød. Jan havde på forhånd opdelt de tilmeldte forældre i grupper alt efter deres ønsker og kompetencer.

Der skulle saves brænde og man kunne få opfyldt drømmen om at gå helt amok med sin motorsav i timevis, der var nok at save i. Forældrene var endda velkomne til at fylde bil og trailer op med kløvet brænde til den kommende vinter.

Urtehuset skulle nærmest bygges op igen, så her havde drenge fra bygge- og anlægslinien og en del forældre gang i spær, der skulle sættes op, og nåede både at holde rejsegilde og få sat tag på den ene halvside.

En flok gav den en ordentligt omgang i køkkenhaven, der skulle luges, ordnes kompost-

bunke, sættes til spiring i drivhuset, sættes kartofler, beskæres roser og frugttræer og der skulle også plantes frugttræer,

Der var sandwich og drikkevarer i frokostpausen, der blev nydt ved Friluftshuset, samtidig med en hyggelig snak med de øvrige forældre.

I køkkenet havde elever fra kokke holdet og andre rasende travlt med at omdanne Udsigten til en flot og hyggelig restaurant, hvor afslutningsvis blev serveret en udsøgt 3 retters menu efter eget valg fra spisekortet til de voksne, der havde hjulpet til i løbet af dagen.

Elverne hyggede med tæpper, grill og getoblaster ved Friluftshuset, de så ud til ligesom de voksne i restauranten, af have en helt fantastisk hyggelig aften.

Punktum for lang dag på Baunehøj noget træet i kroppen, med fyldt mave og ikke mindst godt humør. Kan kun opfordre alle forældre til at give sig selv en sådan oplevelse.....

Bente Skov

Sket på Baunehøj

Linjefag på Baunehøj

Elevindlæg: Bygge- og anlæg

Bygge og anlæg er det nyeste linjefag på Baunehøj (oprettet sommeren 2009) og er derfor også det mest eksperimenterende: det handler om både at bruge hovedet, hænderne og humøret, når man undervises i bygge og anlæg. Rammerne minder meget om en arbejdsplads: Først er der møde, hvor bossen (læreren) fremlægger et eller flere projekter, som medarbejderne (eleverne) så melder sig til. Det er rigtig fedt, fordi man både er ude og inde, arbejder med stort og småt, hele tiden afvekslende fra gang til gang. Man har det rigtig sjovt samtidig med, at man lærer en hel masse.

På årgang 09/10 har vi malet Langelinje udvendig, bygget tørrestativer rundt omkring på skolen, lagt tag, arbejdet med en landskabsarkitekt, hjulpet med at anlægge en gårdhave og udeområdet ved Frennebo, bygget nyt tag til urtehuset. Indendørs har vi renoveret motorer, lavet bogmærker og andre småting i træ efterfulgt af noget mere kompliceret som lært at svejpe, der er en lettere kompliceret måde at lave skåle af træ på (meget fint håndværk!!). Knive og dertilhørende skeder

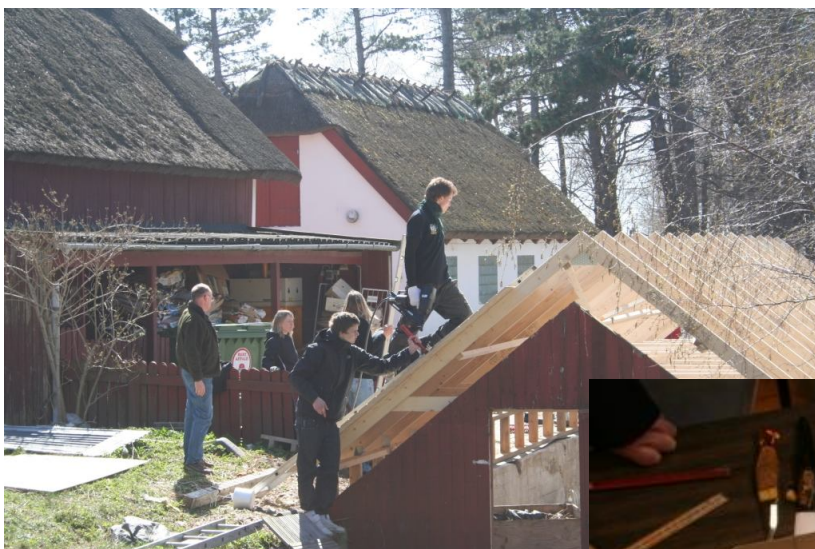
har vi også fremstillet.

Der bliver ikke sjusket i bygge og anlæg, tingene skal være i orden, og det bliver de. Det giver også et meget federe resultat, end hvis man gør det hurtigt. Der bliver taget god tid til fordybelse, og tiden løber hurtigt, når man kreerer alle de lækre ting i værkstedet. Arbejdsformen er rigtig god, da man løbende arbejder med tingene, og arbejdsopgaverne stiger i sværhedsgrad. I starten lærer man om værktøjer og materialer og skal hele tiden have en lærer på nakken, som skal fortælle, hvordan og hvorledes. Efterhånden bliver man mere selvstændig og gør tingene selv eller sammen. Fordelen i at man deltager i forskellige projekter er, at man også kan lære hinanden tingene senere, hvis der bliver brug for det. På den måde har vi også opbygget et godt og selvforstærkende sammenhold. Det er en udvikling, som er rigtig fed at opleve i linjefaget. Ikke nok med at man bliver mere selvstændig, men så kommer der en forældredag, hvor man skal lære nogle af færdighederne videre til søskende og forældre.

Simon elev 2009-10

Linjefag på Baunehøj

Skolens ansigter

Kender du John?

I serien om Baunehøjs ansigter er vi nået til skolens pedel, John. Vi spørger vi ind til, hvilken baggrund han har, og hvordan han er havnet på Bavnehøj. John fortæller:

"Jeg er udlært elektriker og har arbejdet som elektriker i 16 år, men på et tidspunkt kom en kammerat og foreslog, at vi startede et gulvlæggerfirma, da han havde mulighed for at få en stor ordre. Da jeg er ud af en gulvlæggerfamilie var det en nærliggende tanke, og firmaet kørte godt i en årrække. Da der på et tidspunkt kom nedgang i ordrene lukkede vi firmaet, og jeg blev ansat som lagerchef i et andet gulvfirma.

Da vi lukkede firmaet, solgte vi huset i Slagslunde og flyttede til Kulhuse. Her så jeg i en lokalavis, at efterskolen manglede en pedel. Jeg tænkte, at det kunne da være

Johns eget bygge- og anlægsprojekt...

meget sjovt. Jeg har arbejdet lidt som pædagogmedhjælper, og i Slagslunde kom lokalområdets børn og unge hos os, så vores hjem nærmest fungerede som en slags klub. Derfor vidste jeg, at jeg kunne lide at arbej-

de med mennesker og kommer godt ud af det med de unge, så jeg søgte stillingen og blev ansat i 1994.

Som pedel tager jeg mig af vedligeholdelse, forbedringer, reparationer, etc. Alt ude og inde, oppe og nede. Fra skoleåret 09/10 har vi haft linjefaget bygge og anlæg, hvor jeg underviser. Om vinteren svejper de og laver knive. Men de laver også alt forefaldende som at lægge fliser og lave småreparationer. Når brændeskuret blev påbegyndt af foræl-

dre på en arbejdsdag, ja så bliver det færdiggjort af bygge og anlæg. Herudover har bygge og anlæg været med til at istandsætte Langelinje, lave højbed ved køkkenet, etc. Men det de laver, skal være ordentligt. Når de fx laver en kniv og den er grim siger jeg ikke, nej hvor er den flot. Jeg siger derimod, smid den ud og start forfra. Så ender de med at have lavet noget, der er rigtigt godt og ikke noget bras.

Min fritid bruger jeg på mit eget private bygge- og anlægs projekt på huset, her hvor jeg bor. Derudover tager vi ud med autocamperen - og så kører jeg motorcykel. Det er dejligt."

Vi spørger, hvad John synes, de er gode til på Barunehøj, og hvad de kunne gøre det bedre.

Skolens ansigter

"Jeg synes, vi er gode til at give eleverne plads og luft til at udvikle sig - få dem til at fungere sammen og samarbejde med hinanden. Jeg synes også, vi er godt fremme i skole-ene med at følge udviklingen og fortælle, hvor grænserne skal sættes. Man kan vel altid blive bedre, men der er ikke noget specifikt, jeg vil pege på. Vi har fået ansat nye unge lærere, der er rigtig gode til det boglige.

Den største udfordring vi har, er at finde pladser til flere elever."

En af Johns hobbyer.....

Sket på Baunehøj

Forældredag for kommende elever

Sket på Baunehøj

Sommerstævne og jubilæumstræf 5. juni 2010

Tema: Baunehøj 2012

"Vi gør en forskel ved at bygge på den levende vekselvirkning mellem elev og lærer, skole og samfund, Danmark og verden. Derfor er det et indsatsområde løbende at udvikle skolens form, indhold og fag, så det tilskynder eleverne til at være aktive i den verden de senere skal være en del af."

Om at omsætte strategi til handling – en rapport fra medarbejdergruppen.

Baunehøj er til stadighed på vej, under forandring og eksperimenterende for at udvikle den bedst mulige skole. I forbindelse med det kommende forstanderskifte har medarbejderrådet besluttet at afsøge muligheden for større kursændringer.

Derfor har alle deltaget i et heldagskursus i Sønderjylland, hvor forskellige 10. kl. efterskoler præsenterede deres bud på den rette løsning. Kurset rejste en række spørgsmål:

1. Skal BE droppe prøverne og blive en 10. årgang skole?
2. Hvis ja, hvordan kan eleverne så blive optaget i gymnasiet?
3. Skal BE droppe fagopdelingen og arbejde stadig mere projekteret og tværfagligt?
4. Hvad er det for et videnssyn, der fremmer selvforvaltende og reflekserive mennesker?
5. Skal BE satse på de kreative og stærke gymnasieelever?
6. Hvordan undgår vi at tabe de svage elever?
7. Skal BE gå foran med hensyn til de tosprogede?
8. Ja til det sidste.

Efter denne kursusdag "ud af huset", vendte vi blikket indad for at afdække, hvad vi laver på BE. Hvad ved vi om hinanden, og risikerer vi ikke at løbe af sted i for mange verdensretninger med hvert vort lille projekt? Vi besluttede derfor at holde nogle møder om intern vidensdeling, som skulle afdække vores praksis, finde vore stærkeste holdepunkter samt skabe grundlag for større ændringer af skoleårets opbygning og indhold.

På det følgende møde tog vi udgangspunkt i sprogfagene (dansk, engelsk, tysk, fransk og spansk). Faglærerne orienterede om undervisningsindhold, og vi kunne konkludere, at der i alle sprogfag er en grammatisk del, og det er faktisk helt afgørende, at eleverne forstår, hvorfor grammatik er vigtig. Det er vigtigt at kunne se grammatikkens fællestræk i sprogene samt at kunne se grammatikkens betydning i sammenhæng med det talte og skrevne sprog. Dette aspekt passer ligeledes fortræffeligt til nydanske elever og en grundlæggende sprogtræning.

Tema: Baunehøj 2012

Vi har besluttet at udarbejde et særligt BE tværsprogligt grammatikkursus, som alle elever skal gennemføre i skoleårets begyndelse. I alle fag gives der lektier og mindre og større skriftlige arbejder. Det foregår stort set som for 25 år siden med stile, blækregninger osv. Det er tilbagevendende problem for nogle elever at få læst og klaret disse lektier.

Kunne man forestille sig en anden organisering af dette "hjemmearbejde". Vi arbejder nu med en plan, der skal koordinere fagene samt skabe rum (dvs. skemalægge) de større skriftlige arbejder. På den måde synliggør vi lektier som en del af arbejdsdagen og håber på den måde at frigøre energi i "fritiden" frem for at stresse.

Med hensyn til fælles temaer og tværfaglighed kunne man forestille sig emner som gik igen i alle fag eller blev anskuet fra forskellige faglige synsvinkler, f.eks.:

1. Hvad er virkelighed/virkeligt?
2. Hvad vil det sige at være et individ (betyder udelelig) i vor tids pop.net.world?
3. Hvordan forholde sig til krig, ulighed, retfærdighed og klima og bære

det ud i verden?

4. Hvordan omgå vi følsomheden og den poetiske erfaring?

Vi har besluttet at afvikle 3 temaforløb i det kommende skoleår med emner fra det konkrete til det abstrakte, iscenesætte lokale og globale kontakter og opbygge en ny indsigt og faglighed.

Man kan foreløbig konkludere, at øvelserne går ud på at udvikle teoretisk læring gennem tværfaglige emner, finde fælles tankemodeller, som kan bruges på tværs af fag, arbejde fra det nære til det fjerne, fra det lokale til det nationale og globale, og iscenesætte rammer for konkret læring gennem, aktiv deltagelse.

Det er en proces som aldrig får ende, men som er levende til stede på skolen.

Uffe Raahede juni 2010

Tema: Baunehøj 2012

Elevindlæg:

Beskrivelse af hvordan det er at gå på baunehøj.

Jeg har nu gået på baunehøj i næsten et helt år. Det er utroligt at jeg er kommet her til alerede.

Jeg har oplevet så mange fede ting på Baunehøj, dog vil jeg ikke undlade at sige, at det også har været hårdt en gang imellem.

Der har lige været ny elevdag, det var svært at se alle dem, der til næste år skulle bo på "vores" værelser, spise i "vores" spisesal og blive undervist af "vores" lærer. Den ny elevdag, fik mig til at tænke tilbage på de første dage og uger da jeg gik på Baunehøj. De første dage, hvor vejen ned til spisesalen var enormt lang, da tavsenheden og det mangle samtaleemne mellem mig og mine værelseskammerater var en anelse akavet. Men nu kunne jeg ikke forstille mig at ikke at gå ned til spisesalen uden mine roomies under armen. Jeg føler mig så heldig, at jeg har fået lov til at bo sammen med de dejlige mennesker, som jeg bor sammen med nu. Jeg ved ikke hvordan jeg skal undvære dem næste år. Men et Efterskole år er kun et år, hvilket man må acceptere, og give det videre til det næste spændte elevhold og håbe, at de får et lige så fedt år på Baunehøj, som jeg har haft.

Men nu er det ikke slut for mig endnu, jeg kan nå så mange ting på Baunehøj Efterskole endnu.

Selv her forleden, midt om natten ved 2 tiden, blev jeg overrasket endnu en gang, da jeg blev vækket af høje skrig og så at ind gennem min dør kom en kuttetklædt person med hvid maske. Jeg kan ikke huske sidst jeg har været så bange. Det var nogle elever, der

havde arrangeret et natteløb for hele skolen, hvilket var enormt godt lavet. De formåede virkelig at skræmme mig, hvilket jo også var formålet.

Jeg elsker, at der er så mange muligheder på Baunehøj. Muligheder til at lave de ting, som man har lyst til. Der er ridning, musik, badning, kajak og meget meget mere. Men det bedste er jo, at der er det bedste elevhold, som man kan lave alle de ting man har lyst til med.

Vi som elever i år har opnået så mange ting. Vi var med i Danmarks Indsamlingen og fik på meget kort tid arrangeret koncerter, lavet videoer og lavet en restaurant. Man kan rigtig mange ting, hvis man bare vil.

Jeg har rigtig mange ting med i bagagen fra Baunehøj. Høstfest, Open night, koncerter både med musik hold og vores dejlige kor, både på skolen og på Baunehøj on tour. Vores selvarrangerede skitur, ø tur og intro tur. Det er ikke muligt for mig at tælle alle de ting jeg har oplevet og som jeg vil tage med mig. Men jeg ved, at jeg kommer til at savne vores stærke fællesskab, som er helt specielt. Og jeg vil savne alle de dejlige mennesker, som har gjort mit år til det det er.

Jeg vil altid huske Uffes ord om, dygtighed, troværdighed, ligeværdighed og gådefuldhed, som indrammer livet på Baunehøj.

Sidsel Engraf

HUSK

EFTERSKOLEUGE FOR UNGE 4.-10. JULI

SOMMERFERIEUGE FOR DANSKE OG NYDANSKE FAMILIER
11.-17. JULI

FORSKELLIGHED OG FÆLLESKAB 18.-24. JULI
FOR LOKALE DANSKE OG NYDANSKE FAMILIER

Redaktionen
ønsker
alle en god
og solrig sommer

